

فرصت و تهدید این تیم اقتصادی

سوالی که این روزها بسیار تکرار می‌شود در مورد ترکیب و هماهنگی تیم اقتصادی دولت سیزدهم است. ضمن آنکه برخی رسانه‌ها مدعی شده‌اند در همین ابتدای کار میان معاون اقتصادی رئیس‌جمهور و معاون اول دولت اصطکاک ایجاد شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، محمد جواد پهلوان حقوقدان و استاد دانشگاه نوشت: گفته می‌شود محسن رضایی و مخبر علی‌رغم اینکه از یک جناح هستند اما از منظر اقتصادی دو مشرب فکری متفاوت دارند و همین موضوع باعث تداخل شده است. ضمن آنکه تیم اقتصادی دولت رئیسی فقط این دو نیستند.

با انتصاب‌های اخیر باید به محسن رضایی و مخبر، خاندوزی وزیر اقتصاد، فرهاد رهبر دستیار اقتصادی رئیس‌جمهور، میرکاظمی رئیس سازمان برنامه و ... را افزود تا بتوان نتیجه گرفت که الحق رئیس‌جمهور محترم برای هماهنگی و همراهی این تیم کار سختی دارد.

بنده به دلیل آنکه حضور مستمری در فضاهای آکادمیک داشتم و از سوی دیگر اشرافی نیز در بحث مسائل مدیریتی و اجرایی دارم می‌توانم به یقین اینجا عرض کنم که این تیم که ذکر آن رفت هم می‌تواند تهدید باشد و هم فرصت.

تهدید از این جهت که همان بلایی که در دولت‌های پیشین شاهدش بودیم در این دولت نیز رخ دهد. یعنی ناهماهنگی و اختلاف‌های جدی لاینحل که دود آن در چشم مردم می‌رود. در دولت حسن روحانی کم از این اختلافات رخ نداد و تا لحظه آخر نیز جنگ‌های داخلی در پاستور حاکم بود. حال اینکه در نهایت حرف چه کسی در اقتصاد کشور بر کرسی نشست و چه باندی پیروز شد قابل عرض نیست اما از وضع اقتصاد کشور می‌توان به یقین گفت مردم بازنده این جنگ بودند.

در دولت‌های قبل تر هم از این اتفاقات رخ داده است. اما فرصت کجاست؟ فرصت اینجاست که این اختلاف سلیقه‌ها با مدیریت صحیح شخص اول دولت در خدمت اقتصاد قرار گیرد. از صدر اسلام تاکنون همواره بر شور و مشورت تاکید شده و بارها گفته و نوشته شده حتی پیامبر اکرم(ص) نیز پیش از آغاز هر نبردی از تمام سرداران سپاه خود مشورت می‌گرفته و در نهایت با شور به تصمیم می‌رسیدند. در این جنگ اقتصادی نیز بسان شب‌های عملیات دفاع مقدس باید نظر تمام سرداران اقتصادی دولت مدنظر باشد اما در نهایت یک تصمیم قاطع گرفته شده و بدون خلل و مانع تراشی‌های رایج همان تصمیم اجرا و پیاده شود. در واقع اگر فی‌المثل در مورد حامل‌های انرژی دولت پس از شور با تیم اقتصادی اش و حتی کارشناسان زبده خارج از دولت به این نتیجه رسید که باید فلان تصمیم گرفته شود بایستی تمام دولت در خدمت آن تصمیم باشد.

سوگندانه در دولت قبل تصمیم اقتصادی گرفته می‌شد اما هر بخش اقتصادی دولت ساز خود را می‌زد. جالب آنکه حتی بخش‌هایی از دولت قبلی تیم رسانه‌ای اجیر می‌کردند تا علیه همان تصمیمی که در حضور آنها اتخاذ شده تولید محتوا شود تا تصمیم بد و ناقص اجرا گردد.

امیدوارم رئیس‌جمهور محترم نکاتی را که ذکر کردم مدنظر قرار دهند تا مبادا تجربه‌های قبلی تکرار شود. صرف نظر از تفکرات سیاسی حاکم بر دولت فعلی اگر بر تصمیمات اقتصادی، قوه کارشناسانه حاکم شود و آن تصمیم‌ها به نیکی اجرا گردد ابراهیم رئیسی می‌تواند طی ۲ سال قدری به سفره و مردم رنگ و لعاب دهد. انشالله.

توجه: مطلب مندرج صرفاً دیدگاه نویسنده است و رسانه پرسون در قبال آن هیچ موضعی ندارد.